

2016: Küresel yeşil ekonominin en iyi yılı mıydı?

Paris Anlaşması'nın ardından yeşil iş dünyası bir fırsat ve sorumluluk dönemine giriyor.

Jeremy Corbyn bir kez daha kendini bir [yapay medya ilgisinin](#) odağında buldu. Corbyn, Arnavut komünist diktatörü Enver Hoca'nın meşhur 1967 yılbaşı nutkundan alıntı yaptı: "Bu yıl, geçtiğimiz yıldan daha zor olacak. Öte yandan, gelecek yıldan daha kolay olacak." Bu tür bir karamsarlık 2016 yılına [günde ortalama, en az bir kere kendi kendine zarar verme vakasıyla](#) başlayan bir İşçi Partisi için anlaşılabilir olabilir, ancak karamsarlıktan kendi payına düşeni geçtiğimiz yıllarda yaşayan yeşil ekonomi için bugün bu öngörünün tam tersi geçerli. Bu yıl geçtiğimiz yıldan daha iyi bir yıl olacak, ve bir sonraki yıldan da daha zor bir yıl olabilir.

2015 küresel ekonomi açısından bir dönüm noktasıydı ve görülen tüm belirtiler 2015'in son derecede ihtiyaç duyduğumuz temiz teknoloji yatırımı ve emisyon azaltma konularında kademe atlamamızı sağlayabileceğine işaret ediyor. Bu iyimserliğin kaynağı sadece [Paris Anlaşması](#) ve küresel emisyonları kısmaya dair verilen tarihi sözden ibaret olsaydı, abartılı görünebilirdi. Ancak, bu iyimserlik Fransa'nın başkentinde iki hafta boyunca yapılan diplomatik görüşmelerle birlikte alınan belirli politika önlemleri ve yapılan yatırım vaatleri tarafından da destekleniyor.

Dolayısıyla, 2016 yılına yeşil ekonomi açısından birçok umut verici gelişme hakim olacak. Amerika Birleşik Devletleri'nde Obama hükümetinin Temiz Enerji Planı, Paris Anlaşması'ndan bir hafta sonra yenilenebilir enerji vergi kredilerinin uzatılması sürprizi ve [Başkan Obama'nın iklim değişikliğiyle mücadeleyi görevdeki son yılının en önemli konusu yapma arzusu](#) yeni temiz teknoloji yatırımları için milyarlarca doları bir araya getirecek. Kasım ayından önce, görevi devredecek hükümet cephesinden yeni iddialı yeşil politika kararları alması ve Cumhuriyetçilerin iklim değişikliği konusundaki işlevsizliklerinin bağımsız seçmenlerin hoşuna gitmeyeceğini bilen Hillary Clinton'ın iklim değişikliğiyle mücadeleyi seçim kampanyasında gündemin üst sıralarına taşıması bekleniyor.

Çin'in bu yıl içinde 1,000 kömür madenini kapatmayı planladığını bildirmiş olması, hava kirliliğiyle birlikte temiz teknoloji fırsatlarının dünyanın en yüksek emisyonuna sahip ülkesinin dönüşümünün arkasındaki itici güç olduğunun kanıtı. Avrupa'da, Paris Anlaşması AB'nin dekarbonizasyon (*karbonsuzlaştırma*) planlarını güçlendirmek isteyenleri cesaretlendirirken, 2030 emisyon hedeflerini sulandırmak isteyen birkaç ülkenin asıl hücum hattını nötralize etti.

Avustralya ve Kanada'nın yeni liderleri geçmiş dönemlerin sönük ulusal iklim değişikliği eylem planlarının daha iddialı planlar vaat ettiler. Gelişmekte olan ülkelerde temiz enerji maliyetlerindeki keskin düşüşün yanı sıra iklim değişikliğinin etkilerinin daha görünür olması (bu yıl El Nino, ısı rekorları ve artan sel risklerinin iklim değişikliğini dünya basını manşetlerinden inmemesine yol açması bekleniyor), her ay düşük karbonlu yatırım ve etkin kullanım rekorlarının kırılmasına yol açacak.

Hükümetin bazı kesimlerinin karşıtlığının devam etmesiyle yeşil işlerin geleceği hakkındaki farklı öngörüler olan Birleşik Krallık'ta bile, kömürlü termik santralleri aşamalı olarak

kapatacak ve emisyon hedeflerinin tutturulması için iklim politikalarını kuvvetlendirecek bir plan vaat edildi. Bu yıl, bir önceki hükümetin politika rejiminin son bulmasının sonucu olarak bir [temiz enerji yatırım akını](#) olması bekleniyor. Yatırımlardaki bu artışın offshore rüzgar enerjisi alanı, nükleer operatörler, elektrikli araç üreticileri, akıllı şebeke alanında 2017 yılına kadar devam etmesi bekleniyor. Teknoloji maliyetlerinin düşmesinin güneş enerjisi sektörünün yakın geçmişteki politikalarından uğradığı zararı atlatmasını sağlayacağını varsayarsak, aynı durum güneş enerjisi sektörü için de geçerli olabilir. Sel krizi karşısındaki yetersiz kalan müdahale ve artan iklim risklerini yönetmenin aciliyetini tanıyamaması bize bir kez daha Birleşik Krallık'ın enerji ve iklim politikalarının son derece karmaşık ve çelişkili olmaya devam ettiğini göstermekte, ancak bu karışıklığın içerisinde bazı parlak noktalar da bulunuyor.

Tüm bunlar temiz teknoloji sağlayıcıları ve iklim değişikliğine karşı eyleme geçmeyi öncelik yapmış ana akım şirketler için güzel haber. [Bütçeler büyüyecek](#), yatırım fırsatları çoğalacak, yeni pazarların açılmasıyla birlikte yatırım kârları artacak, verimlilik artacak ve riskler azalacak. Paris Anlaşması'nın hava kirliliğine karşı verilen küresel savaş, akıllı şehirler ve yeşil binaların ortaya çıkması gibi iklimle bağlantılı alanlar ve döngüsel ekonomiler üzerinde önemli bir pozitif etkisi olacak. Bu sırada, Dünya Bankası gibi kuruluşların artan proje yatırımları ve Bill Gates gibilerinin temiz teknoloji ArGe yatırımları daha da fazla fırsat yaratacak.

Buna karşın, karbon yoğun şirketler ve aktifler için atıl duruma düşme riski artacak, kömür endüstrisinin sıkıntıları büyüyecek. Kömür endüstrisi kendini cephe gerisinden savunan ve çoğu zaman tepkisel davranan politikacıardan yardım alamayacak ve yeşil ekonomik kalkınmayı baltalamak isteyen hükümetler giderek yalnız kalacak. Düşük petrol fiyatları, rekabetçi temiz teknoloji alternatifleri ve çevre hareketinin baskılarının birleşip yüksek riskli, yatırım getirisi düşük fosil yakıt ve altyapı projelerini yok etmesi ve birçok karbon yoğun projenin Shell'in Kuzey Kutbu sondaj planları ve Keystone XL boru hattıyla aynı hezimete uğraması bekleniyor.

Bu iyimser tablo iş dünyasını iki tane birbiriyle bağlantılı zorlukla karşı karşıya bırakıyor. İlki, düşük karbona geçiş döneminin ve küresel emisyonlar ve ekonomik büyümenin birbirinden ayırt edilmesiyle başlayan yeni bir devrenin faydaların tümünden yararlanmak. İkincisi, bu fırsatları korumanın en iyi yolunu bulmak ve yeşil ekonominin yakaladığı bu ivmeyi devam ettirmesini sağlamak.

Yeşil iş dünyası için ufukta bir tek bulut varsa o da ideolojik muhalefet, kısa vadeli politik sinizm ve Rumsfeld'in bilinen bilinmezlikleri karşısında dekarbonizasyon politikalarını savunmanın zor görüldüğü ülkelerdedir.

Örneğin, Paris Anlaşması tüm dünyada temiz teknolojiye yatırım beklentilerini arttırdı ama hükümetlerin anlaşmayı yürürlüğe koymalarıyla bu beklentiler daha da arttıracaktır – yüksek profilli birkaç ülkenin anlaşmayı imzalamayı red etmesi herkes ortak karar alana kadar kimsenin emisyon azaltmaya çalışmaması gerektiğini iddia edenlere de argüman sağlayabilir.

Aynı şekilde, bilimsel cehalet, gizlenmeyen ırkçılık ve Cumhuriyetçi Parti'nin ön seçimlerinin sağlıksız sürrealizmi Beyaz Saray'a bir Cumhuriyetçi seçilmesi ihtimalini azaltmış olabilir ancak iki atlı bir yarışta tuhaf şeyler de meydana gelebilir. Trump ve yandaşlarının sürpriz galibiyeti yeşil yatırımcının özgüveni çok hızlı bir şekilde yerle bir edebilir.

Birleşik Krallık'ta beşinci karbon bütçesi, dördüncü karbon bütçesinin karşılanması için vaat edilen plan, David Cameron'ın halefinin hükümetinde Birleşik Krallık iklim stratejisinin genel gidişatı, ve tabii ki ülkenin AB'deki konumu hakkında kritik mücadeleler verilmesi bekleniyor.

Küresel ekonominin fırsat dolu temiz teknolojiye geçiş dönemine girmesinin küçük kaya gazı lobi grupları, [plaj topu kullanan hava tahmincileri](#), [bankalar tarafında yönetilen entrikacı kömür baronları](#), [direkleri yerlerinden oynatan porsukların zekasına yenilen bir Çevre Bakanı](#) ve The Spectator öğle yemeğine katılan saygıdeğer misafirler tarafından yaratılan bir pervasız iklim zeitgeist'ıyla aynı zamana denk gelmesi çağımızın en büyük siyasi gizemlerinden biri.

ABD ve Birleşik Krallık için bu son derece önemli siyasi ve politika mücadelelerinin Atlantik'in her iki yakasında da kazanılmaması, 2016 yılının yeşil ekonominin zirve yılı olarak anılmasına yol açabilir.

Bu yıl düşük karbon ekonomisi için yaratılacak çok sayıdaki ticari imkanın diğer yüzünde ise yeşil iş dünyasının bu geçiş dönemi için entelektüel ve ekonomik gerekçe bulma sorumluluğu bulunuyor. İşin gerçeği, iklim kampanyacılarının da yapabilecekleri kısıtlı. Yeşil ekonomiyi yavaşlatmak ya da sonlandırmak isteyen siyaset ve iş dünyası liderlerinin bir çoğu için Greenpeace'in eleştirileri bir övünç kaynağı. Paris Anlaşması ruhuna uygun davranmak istemeyen hükümetleri bir kez daha düşüncelerini sağlayacak olanlar yalnızca gerekli baskı gücüne sahip şirketler ve yatırımcılar. Doğru ya da yanlış, kuşkucu Hazineseleri karbonsuzlaştırmanın uzun dönemde herkesin lehine olduğuna ikna etme şansı en yüksek olanlar CEO'lar ve yatırım fonları.

Sorumluluk sahibi şirketler Paris'te bir galibiyeti kutladılar ve şimdi aynı argümanları 2016 ve sonrasına taşımaları gerekiyor. Bu şirketler kendi etki güçlerini sadece fosil yakıt sektörü adına konuşan ve [okuyucularından çok ideolojiye meraklı olan](#) iş dünyası medyası yorumcularını devreye sokmak için kullanmalılar. Politikacıların, istihdam, yatırım, güvenlik ve selden korunmanın istikrarlı ve iddialı iklim politikalarına bağlı olduğunu hatırlatmaları gerekiyor. İddialı şirketler ve siyasi liderlere de bu çağda en çok takdir edilen, en çok yer eden, ve en çok oy alan girişimci ve devlet insanların yeşil ekonomiyi olumlu bakma eğiliminde olduklarını sessizce işaret etmeliler.

2016 yılı için dileğinizi tutun. "Bu yıl geçtiğimiz yıldan daha iyi bir yıl olacak" cümlesi kısa süre içinde hız kazanan küresel yeşil ekonominin bu yılki sloganı olabilir.